

॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ಮುವತ್ತೆಂಟು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೈ ನಮಃ ॥

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥

ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಸಕಲ ಜಗದಾನಂದಕರಾ । ಭಕ್ತೇಷ್ವ ಸಂಪಾದನ ತತ್ಪರಾ ।

ಚರಣಾಶ್ರಿತ ತ್ರಿತಾಪಹರಾ । ನಮನ ಗುರುವರಾ ತವ ಚರಣಗಳಿಗೆ ॥ 1

ಪ್ರಣಿತಪಾಲನೆ ಪರಮ ಉದಾರನೆ । ಶರಣಾಶ್ರಿತ ಭಕ್ತೊದ್ದಾರನೇ ।

ಲೋಕೋಪಕಾರ ಕಾರ್ಯವನೇ । ಮಾಡಲು ನೀ ಅವತಾರ ತಾಳಿರುವೆ ॥ 2

ಜಯಜಯಹೇ ದ್ವೈತದಲನಾ । ಜಯಜಯ ಭಕ್ತಮನ ಮೋಹನಾ ।

ಜಯಜಯ ಭವಾಪಹರಣಾ । ಜಯ ಕರುಣಾಘನ ಗುರುರಾಯ ॥ 3

ಯಾವ ಭಾಗ್ಯ ಫಲಿಸಿತೆಂದು । ಕಂಡೇನೀ ಚರಣಗಳನಿಂದು ।

ಸಮಾಗಮ ಸುಖವನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದು । ಮತ್ತಾ ಸಮಯ ಬಾರದು ತಿರುಗಿ ॥ 4

ಆ ಸಾಯಿಯೇ ಆತ್ಮರಾಮ । ಅವನೇ ಪೂರ್ಣಾನಂದ ಧಾಮ ।

ಸ್ವಯಂ ಅವಾಪ್ತ ಸಕಲಕಾಮ । ನಿಷ್ಕಾಮ ಮಾಡುವನು ಭಕ್ತರನು ॥ 5

ಕೇವಲ ಬ್ರಹ್ಮದೇ ಅಚ್ಚಿದು । ಶುದ್ಧ ಸ್ವರೂಪರಸ ಸುರಿದು ।

ಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿಯ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ತಂದದ್ದು ಅದೇ ಸಂತಾವತಂಸ ಸಾಯಿ ॥ 6

ಸರ್ವಧರ್ಮವಿಧಾರಕನಿವ । ಬ್ರಹ್ಮಾಕ್ಷಾತ ತೇಜನಾಗಿರುವ ।

ಜೊತೆಯಲೇ ಮೃತ್ಯುವನ್ನೂ ಭಕ್ಷಿಸುವವ । ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಲಕ್ಷಣವಿದು ಅವನದು ॥ 7

ಜನ್ಮ ಮರಣಾದಿ ಸಂಬಂಧ । ಹರಿದೊಗೆಯುವನೀತ ಎಲ್ಲ ಬಂಧ ।

ಅವನನು ನಾ ಜಡ ಅಂಧ । ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮನದಿ ವಂದಿಸುವೆ ॥ 8

ಗತಾಧ್ಯಾಯದಲಿ ಅತಿ ಆದರದಿ । ವರ್ಣಿಸಿದೆ ಸಾಯಿನಾಥರ ಚಾವಡಿ ।

ಇನ್ನು ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲಿ ಹಂಡೀ । ಕೇಳಿರಿ ಅಖಂಡ ಸುಖದಾಯಕವಿದು ॥ 9

ಚಿಕ್ಕ ಮಗು ತಿಂದೇನೆಂಬುವುದು | ಆದರೆ ಏನು ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯದು |
ಹಾಲು ಕುಡಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಉಣಿಸುವುದು | ಇದರ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಮಾತೆಯ ಕೆಲಸ || 10

ನನ್ನ ಸಾಯಿ ಮಾತೆಯು ಹಾಗೇ | ಲೇಖಣಿಯನಿತ್ತು ನನ್ನ ಕೈಗೆ |
ಈ ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಳು ಸಹಜವಾಗೇ | ನಿಜ ಭಕ್ತನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ || 11

ಯುಗಯುಗಗಳ ಸಿದ್ಧ ಸಾಧನ | ಮಾನವ ಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ವಚನ |
ಕೃತದಲಿ ತಪ ತ್ರೇತದಲಿ ಜ್ಞಾನ | ದ್ವಾಪರದಲಿ ಯಜ್ಞ ದಾನವು ಕಲಿಯುಗದಲಿ || 12

ಸದಾಕಾಲದಲೂ ದಾನಧರ್ಮ | ಕ್ಷುಧಾಶಾಂತಿಯೇ ಅದರ ಮರ್ಮ |
ಅನ್ನದಾನದ ನಿತ್ಯನೇಮ | ಕರ್ಮದಲಿ ಆದ್ಯಕರ್ಮವಿದು || 13

ಹೊಡೆದಾಗ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹನ್ನೆರಡು | ಅನ್ನ ಆಗಿರದಿದ್ದರೆ ಜೀವ ಚಡಪಡಿಸುವುದು |
ತಮ್ಮದು ಹೇಗೋ ಹಾಗೇ ಇತರರದು | ಇದನು ತಿಳಿದವನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠನು || 14

ಆಚಾರ ಧರ್ಮಗಳಲಿ ಪ್ರಧಾನ | ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಅನ್ನದಾನ |
ನೋಡಲಾಗಿ ಅದಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ | ದಾನ ಒಂದೂ ಇರದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು || 15

ಪರಬ್ರಹ್ಮ ರೂಪವೇ ಅನ್ನ | ಅದರಿಂದ ಭೂತಗಳಾಗುವವು ನಿಷ್ಪನ್ನ |
ಅನ್ನವೇ ಜೀವಿಸಲಿರುವ ಸಾಧನ | ಅನ್ನವಿರದಿರೆ ಆಗುವದು ಅವಸಾನ ಲೀನ || 16

ಸಮಾಯಾಸಮಯದಲಿ ಬಂದ ಅತಿಥಿಯನು | ತೃಪ್ತಗೊಳಿಸಬೇಕು ಅನ್ನದಾನದಿಂದ ಗೃಹಸ್ಥನು |
ಅನ್ನವನೀಯದೆ ಕಳಿಸುವವನು | ದುರ್ಗತಿಯನೇ ಆಮಂತ್ರಿಸಿದಂತೆ || 17

ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು ವಸ್ತುಪಾತ್ರಾದಿ ದಾನಗಳಿಗೆ | ಅದಾವುದೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡುವವಗೆ |
| ಯಾರೇ ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಬಂದರೂ ಬಾಗಿಲಿಗೆ | ಅವನ ಅನಾದರ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ || 18

ದುಡ್ಡು ದ್ರವ್ಯಾದಿ ಇತರ ದಾನ | ಅನ್ನದಾನದ ಹೊರತು ಎಲ್ಲ ಅಪೂರ್ಣ |
ಚಂದ್ರನಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೇನು ಉಡುಗಣ | ಪದಕವಿಲ್ಲದ ಕೊರಳು ಸರದಂತೆ || 19

ಅನ್ನದಾನದ ಮಹಿತಿ ಹೀಗೆ | ಶೃತಿಯು ಪ್ರಮಾಣವಿರುವುದು ಇದಕ್ಕೆ |
ಬಾಬಾ ಅನ್ನ ಸಂತರ್ಪಿಸುವುದು ಅದಕಾಗೆ | ಲೌಕಿಕ ರೀತಿಯನು ಅನುಸರಿಸಿ || 20

ಷಡ್ರಸಾನ್ನಗಳಲಿ ವರಾನ್ನ | ಪುಣ್ಯದಲಿ ಪುಣ್ಯ ಅನ್ನದಾನ |
ಶಿಖರ ಶೋಭಿಸದು ಕಳಸವಿಲ್ಲದನ | ಕಮಲವಿಹೀನ ಕೆರೆಯಂತೆ || 21

ಭಜನೆಯಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿಯಂತೆ | ಕುಂಕುಮವಿಲ್ಲದ ಮುತ್ತೈದೆಯಂತೆ |
ಸುಸ್ವರವಿಲ್ಲದ ಹಾಡಿನಂತೆ | ಉಪ್ಪಿಲ್ಲದ ಮಜ್ಜೆಗೆ ರುಚಿ ಇರದು || 22

- ಅದರಲ್ಲೂ ರೋಗಿ ಬಲಹೀನ | ಅಂಥ ಕುಂಟ ಕುರುಡರು ದೀನ |
ಹಾಕಬೇಕಂಥವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಅನ್ನ | ಆಪ್ತೇಷ್ಟರೆಲ್ಲರಿಗೂ ತದನಂತರ || 23
- ಇನ್ನು ಬಾಬಾರ ಹಂಡಿಯ ಕಲ್ಪನೆ ಬಗ್ಗೆ | ಸಾಧಾರಣಃ ಶ್ರೋತೃಗಳ ಮನಸಿಗೆ |
ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಇರುವವರಿಗಾಗೇ | ಈ ಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನು || 24
- ಮಶೀದಿಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ | ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಹೂಡಿ ಒಲಿ |
ಅದರ ಮೇಲಿಡುತಿದ್ದರು ದೊಡ್ಡ ಪಾತೇಲಿ | ಯಾವಾಗಲೂ ಅದರಲಿ ನೀರು ಹಾಕಿ || 25
- ಒಮ್ಮೆ 'ಮಿಠೈ ಚಾವಲ' ಮಾಡುವರು | ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮಾಂಸ ಮಿಶ್ರಿತ ಪುಲಾವ ಮಾಡುವರು |
ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕಣಕದ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡುವರು | ಬೇಳೆಯ ತೊವ್ವೆಯನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು || 26
- ಗೋದಿಹಿಟ್ಟಿನ ದಪ್ಪ ಚಿಕ್ಕ ರೊಟ್ಟಿಯ ಮಾಡಿ | ಇಲ್ಲವೇ ಅದೇ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಎಲೆಯ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಿ |
ಕುದಿವ ತೊವ್ವೆಯಲಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು | ಮುಟ್ಟಿಗೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಮೆಲ್ಲಗೇ || 27
- ಅಸಿಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಅರಿದು ಮಸಾಲೆಯನು | ತಾವೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಪಾಕ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯನು |
ಹೆಸರು ವಡೆಗಳ ಮಾಡಿ ಇವನ್ನೂ | ಮೆಲ್ಲಗೆ ಪಾತೇಲಿಯಲಿ ಬಿಡುವರು || 28
- ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸ್ವರ್ಗಾದಿಗಳ ಆಶೆ | ಯಜ್ಞಕೆಂದು ಮಾಡಿಸಿ ಪಶುಹಿಂಸೆ |
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ ಸೇವಿಸುವರು ಪುರೋಡಾಶೆ | ಅದನು ಸಶಾಸ್ತ್ರ ಹಿಂಸೆ ಎಂಬರು || 29
- ಅದರಂತೆಯೇ ಮುಲ್ಲಾನನ್ನು ಕರೆಸಿ | ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡಿಸಿ |
ಬಾಬಾಕೂಡ ಅಜಾಹನನ ಮಾಡಿಸಿ | ವಿಧಿ ವಿಧಾನ ಪುರಃಸರವಾಗಿ || 30
- ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಣ್ಣದು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ದೊಡ್ಡದು | ಈ ಹಂಡಿಗಳದೂ ಪ್ರಕಾರ ಎರಡು |
ಅದರಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ಬೆಂದದ್ದು | ಅನ್ನಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಉಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು || 31
- ಐವತ್ತು ಜನರಿಗಾಗುವಷ್ಟು ಅನ್ನ | ಬೇಯುವಂಥ ಪಾತ್ರೆಯದು ಸಣ್ಣ |
ನೂರು ಜನರುಂಡು ಉಳಿಯುವದು ಅನ್ನ | ಆ ಪಾತ್ರೆಯ ದೊಡ್ಡದನುತಿದ್ದರು || 32
- ಅದಕೆ ತಾವೇ ಹೋಗಿ ಅಂಗಡಿಕಾರರಲ್ಲಿ | ಸ್ವತಃ ಎಷ್ಟೆಂದು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡತಲಿ |
ಉದ್ದರಿಯ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲಲ್ಲಿ | ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ಹಣ ಕೊಡುವರು || 33
- ಉಪ್ಪು ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಮೆಣಸು ಜೀರಿಗೆ | ಕೊಬ್ಬರಿ ಕಾಯಿ ಪಲ್ಲೆಗಳೇಲವಾಗೇ |
ಎಲ್ಲವನೂ ತರುವರು ಬಾಬಾ ತಾವಾಗೇ | ಪೂರ್ಣ ವಿಚಾರದಿಂದ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿ || 34
- ತಾವೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಿ | ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲು ಹಾಕಿ ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ |
ಜೋಳ ಗೋದಿ ಬೇಳೆಗಳಿರಲಿ | ಅಲ್ಲಿ ಬಾಬಾ ಬೀಸುವರು || 35

ಹಂಡಿಯ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥಇದ್ದ ಕೆಲಸವನು | ಬಾಬಾ ತಾವೇ ವಹಿಸಿ ಪರಿಶ್ರಮವನು |
ಮಾಡುತಿದ್ದರು ಮಸಾಲಿ ಅರಿಯುವದನ್ನೂ | ಪರಮ ಮನೋಭಾವದಿಂದ || 36

ದೊಡ್ಡದು ಅಥವಾ ಸಣ್ಣಗೆ ಮಾಡಲು ಉರಿಯನ್ನು | ಒಲೆಯಲ್ಲಿನ ಊರುವಲನ್ನು |
ತಾವೇ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿ ಅದನು | ಸರಿ ಮಾಡುತಿದ್ದರು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ || 37

ಬೇಳೆಯನು ನೆನೆಯಲು ಹಾಕಿಟ್ಟು | ಕಲ್ಲ ಮೇಲೆ ಅರಿಯುವರು ತಾವೇ ಕುಳಿತು |
ಇಂಗು ಜೀರಿಗೆ ಕೋತ್ತಂಬರಿ ಸೊಪ್ಪು | ಹಾಕಿ ಕಮ್ಮಗೆ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮಾಡುತಿದ್ದರು || 38

ಗೋದಿಯ ಹಿಟ್ಟನು ಕಲಿಸಿ | ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಉಂಡೆಯಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಿ |
ಬಳಿಕ ಅವುಗಳನೆಲ್ಲ ಲಟ್ಟಿಸಿ | ಅಗಲವಾಗಿ ಚಪಾತಿ ಮಾಡುತಿದ್ದರು || 39

ಜೋಳದ ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ | ನೀರು ಹಾಕಿ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ |
ಅದರಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಹಾಕಿ ಅದರಿಂದ | ಅಂಬಲಿಯ ಬೇಯಿಸುತಿದ್ದರು ಹಂಡಿಯಲ್ಲಿ || 40

ಆ ಅಂಬಲಿಯನು ಎಲ್ಲರಿಗೆ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬಡಿಸುವರು ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದಾಗೆ |
ಅದನೂ ಉಳಿದ ಅನ್ನದ ಜೊತೆಗೆ | ಅತಿ ಆದರದಿಂದ ಕಾಲಕೆ || 41

ಆ ಹಂಡಿ ಬೆಂದಿದೆ ಪೂರ್ಣ ಎಂದು | ಸರಿಯಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು |
ಒಲೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಇಳಿಸಿಕೊಂಡು | ಮಶೀದಿಯಲೊಯ್ದು ಇಡುವರು || 42

ವಿಧಿ ಪೂರ್ವಕ ಮೌಲ್ವಿಯಿಂದ | ಫಾತ್ಯಾ ತೋರಿಸಿ ಆ ಅನ್ನಕ್ಕೆ |
ಮ್ಹಾಳಸಾಪತಿಗೆ ಕಳಿಸುವರು ಪ್ರಸಾದ | ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ತಾತ್ಯಾಗೆ || 43ಟ್ಟ

ಬಳಿಕ ಬಾಬಾ ಉಳಿದ ಅನ್ನವನ್ನು | ಬಡಿಸುತಿದ್ದರು ಬಾಬಾ ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ಅದನು |
ತೃಪ್ತ ಪಡಿಸಿ ಬಡಬಗ್ಗರನು | ಸುಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದುವರು || 44

ಆ ಅನ್ನಾರ್ಥಿಗಳು ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವವರೆಗೆ | ಉಲ್ಲಸಿತರಾಗಿ ಅನ್ನಉಣುತಿರುವಾಗ್ಗೆ |
ಇನ್ನಷ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಾಬಾರ ಆಗ್ರಹ ಆವರಿಗೆ | ಬಲು ಆಕೃರೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತಿತ್ತು ||45

ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೇಳಬೇಕು ಅವರ ಪುಣ್ಯ | ಯಾರಿಗೆ ಲಭಿಸಿತು ಆ ತೃಪ್ತಿ ಭೋಜನ |
ಬಾಬಾರೇ ಸ್ವತಃ ಬಡಿಸುವರು ಅನ್ನ | ಎಂಥ ಧನ್ಯ ಭಾಗ್ಯ ಅವರದು || 46

ಇಲ್ಲಿ ಸಹಜ ಶಂಕೆ ಬರಬಹುದು | ಬಾಬಾ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು |
ಅನೇಕರಿಗೆ ಅನ್ನವನು ಮಾಂಸಯುತವಾದದ್ದು | ನಿಃಶಂಕ ಮನದಿಂದೇಕೆ ಹಂಚುತಿದ್ದರು || 47

ಈ ಶಂಕೆಯನು ನಿವಾರಿಸಲು | ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಕಷ್ಟ ಬಲು |
ಯಾರಿಗೆ ಮಾಂಸಾಶನ ನಿತ್ಯದಲೂ | ಇರುತಿತ್ತವರಿಗೆ ಇದನು ಬಡಿಸುತಿದ್ದರು || 48

ಆ ಜನ್ಮದಲಿ ಇಲ್ಲದರ ಸಹವಾಸ | ಸ್ಪರ್ಶಿಸ ಗೊಡರು ಅಂಥವರಿಗೆ ಮಾಂಸ |
ಎಂದಿಗೂ ಮಾಡರಿಂಥ ಸಾಹಸ | ಪ್ರಸಾದದ ಲಾಲಸೆ ತೋರಿ ಅವರಿಗೆ || 49

ಗುರು ಸ್ವತಃ ಪ್ರಸಾದ ಕೊಡುತಿರಲು ಸೇವ್ಯಾಸೇವ್ಯವೆಂಬ ವಿಕಲ್ಪ ಬರಲು |
ಶಿಷ್ಯನು ನಿಜಾತ್ಮಘಾತ ಹೊಂದಲು | ಅಧಃಪಾತಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನು || 50

ಈ ತತ್ವದ ಅರಿವು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ | ಆಗಿರುವುದು ತಮ್ಮ ಭಕ್ತರಿಗೆ |
ಎಂದು ಹಾಸ್ಯ ವಿನೋದದೊಳಗೆ | ಬಾಬಾ ಅದರ ಅನುಭವ ನೋಡುತಿದ್ದರು || 51

ವಾರ್ತೆಯೊಂದು ಕೊಡುವುದು ಇದೇ ಅರ್ಥ | ನೆನಪಾಯಿತು ಬರೆಯುತ್ತ |
ಶ್ರೋತೃಗಳು ಕೇಳುವುದು ಇತ್ತು ಚಿತ್ತ | ನಿಜ ಹಿತಾರ್ಥವಾಗಿ ಇದನು || 52

ಒಮ್ಮೆ ಏಕಾದಶಿಯಂದು | ಬಾಬಾ ದಾದಾರಿಗೆ ಅಂದದ್ದು |
ತರಿಸುವೆಯಾ ನನಗೆಂದು | ಕೋರ್ದಾಳೆಯಿಂದ ಮಾಂಸವನ್ನು || 53

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಯಿ ದುಡ್ಡು ತಗೆದರು | ದಾದಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎಣಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು |
ನೀನೇಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು | ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಈ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕು || 54

ಹೆಸರವಗೆ ಗಣೇಶ ದಾಮೋದರ | ಉಪನಾಮ ಅವನದು ಕೇಳಕರ |
ಜನ ಅವರನು ತಿಳಿದು ಹಿರಿಯರ | ದಾದಾ ಎಂದೇ ಕರೆಯುತಿದ್ದರು || 55

ಹರಿ ವಿನಾಯಕ ಸಾಥೆಯವರ | ಶ್ವಸುರನಾಗಿದ್ದು ಸಾಯಿಯ ಪ್ರೀತಿ ಅನಿವಾರ |
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಆದರ | ಆಚಾರ ವಿಚಾರ ಸಂಪನ್ನರು || 56

ಕಳೆಯುತಿದ್ದರೂ ಹಗಲಿರುಳುಗಳ ನಿಜಗುರು ಸೇವೆಯೊಳಗೆ | ತೃಪ್ತಿಯಾಗುತಿರಲಿಲ್ಲ ಮನಸಿಗೆ |
ಈ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನೂ ಅವರಿಗೆ | ಅನಿಸಬೇಕೆಂದಿರಲಿಲ್ಲ || 57

ಯಾರ ಗಾತ್ರಗಳು ಅವಿಕಲ | ಯಾರಿಗಿದೆ ಪೂರ್ವಭ್ಯಾಸದ ಬಲ |
ಅವರ ಮನವಾಗದೆಂದು ಚಂಚಲ | ಬುದ್ಧಿಯು ಗುರುಪದದಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿದ್ದಾಗ || 58

ಧನಧಾನ್ಯ ವಸ್ತ್ರಾರ್ಪಣ | ಇದೇ ಅಲ್ಲ ದಕ್ಷಿಣದಾನ |
ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನ | ಗುರುವನು ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸುವದೇ ದಕ್ಷಿಣೆ || 59

ಕಾಯಾವಾಚಾಮನಗಳನು | ನಿವಾಳಿಸಿ ಚಲ್ಲುವನು ಎಲ್ಲವನು |
ಕೊನೆಗೆ ಗುರುಕೃಪೆಯ ಪಡೆವನು | ಅವನ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ನಿಜಶ್ರದ್ಧೆ || 60

ಆ ಆಜ್ಞೆಯನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ | ಹೊರಟರು ಕೂಡಲೇ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಿ |
ಆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗುವುದ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ | ಆಗ ಮತ್ತೆ ಹಿಂದೆ ಕರೆದರು || 61

ಎಂದರು "ಇಷ್ಟು ತರುವುದಕ್ಕೆ | ಮತ್ತಾರನ್ನಾದರೂ ಕಳಿಸಲೊಲ್ಲೆಯೇಕೆ |
ಸುಮ್ಮನೆ ತೊಂದರೆ ಏಕೆ | ಹೋಗಿ ಬರುವ ಆಯಾಸದಿಂದ" || 62

ಬಳಿಕ ತರಲು ಮಾಂಸವನ್ನು | ದಾದಾ ಕಳಿಸಿದರು ಪಾಂಡೂ ಎಂಬುವವನನ್ನು |
ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದಾದಾರಿಗೆ ಬಾಬಾ ಹೇಳಿದದೇನು | ಕೇಳಬೇಕು ನೀವೆಲ್ಲ || 63

ಪಾಂಡೂ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದ | ದಾರಿಯನ್ನೂ ನಡೆಯತೊಡಗಿದ |
ಎಂದರಾಗ ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು ಇಂದು ಬೇಡ | ಅವನನು ಹಿಂದೆ ಕರೆದು ಬಿಡೆಂದು || 64

ಮುಂದೆ ಕೆಲದಿನ ಕಳೆದು | ಹಂಡಿ ಬೇಯಿಸುವದೆಂದು ಕೊಂಡು |
ಒಲೆಯ ಮೇಲೆ ಪಾತ್ರೆಯನಿಟ್ಟು | ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾಂಸವ ಹಾಕಿದರು || 65

ಹಾಕಿದರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ತೊಳೆದು | ಪ್ರಮಾಣದಷ್ಟು ನೀರು ಸುರಿದು |
ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಉರುವಲ ಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದು | ಒಲೆಯ ಊದುತ್ತ ಕುಳಿತರು ಬಾಬಾ || 66

ಊರೇ ಇದ್ದಾಗ ಅವರ ಅಂಕಿತದಲ್ಲಿ | ಯಾರಾದರೂ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು ಆನಂದದಿಂದ |
ಆದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಧೈರ್ಯ ಸಾಲಲಿಲ್ಲ | ಬಾಬಾರ ಆಜ್ಞೆ ಇರದ ಹೊರತು || 67

ಅನ್ನವನು ಬೇಯಿಸಿ ತರುವುದಕ್ಕೆ | ಆಜ್ಞೆಯಾದರೆ ಸಾಕು ಅದಕ್ಕೆ |
ಸಾಯಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಪರಮ ಉತ್ಸಾಹ ಅದಕ್ಕೆ | ಸಾಯಿಯೇ ಮನಸು ಮಾಡರು || 68

ಮನಸು ಮಾಡರೆನ್ನುವದಾದರೂ ಹೇಗೆ | ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವದರಲ್ಲೇ ಅಭಿರುಚಿ ಇರುವವರಿಗೆ |
ಏಕೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟಾನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ | ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡಲಿಬೇಕೆಂದು ಕೊಂಡಾಗ || 69

ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟಿಗೆ | ಮಾಧುಕರಿ ಬೇಡುವರು ತಾವಾಗೇ |
ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಿರುಗುವರು ಮನೆಮನೆಗೆ | ಬೇಡುವರು ತುಂಡು ರೋಟ್ಟಿಯನ್ನು || 70

ಅದೇ ಮಾಡಲು ಅನ್ನದಾನ | ತಾನೇ ಸಹಿಸಬೇಕು ಕಷ್ಟಗಳನ |
ಎಂದರೇನೆ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ | ಯಾರ ಮೇಲೂ ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ || 71

ನೂರು ಜನರಿಗೆ ಸಾಲುವಷ್ಟು | ಅಕ್ಕಿ ಬೇಳೆ ಬೆಲ್ಲ ಹಿಟ್ಟು |
ತರುತ್ತಿದ್ದರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು | ಬಾಬಾ ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಹೋಗಿ || 72

ತಾವೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮೊರ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು | ಸಾಮಾನು ತರಲು ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದು |
ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಚೊಕ್ಕರಿರಬೇಕು ಎಷ್ಟೊಂದು | ಜನ ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಯಬೇಕು || 73

ವಸ್ತುಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ನೋಡಿಕೊಂಡು | ದರದುಡ್ಡುಗಳ ಚಕಶಿಮಾಡಿಕೊಡುವದು |
ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲವರ ಮೋಸಗೊಳಿಸುವುದು | ಅವರ ಅಹಂಕಾರ ತೊಲಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು || 74

- ಹೀಗೆ ಅತಿ ಲೆಕ್ಕವಂತರಂತೆ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು | ಒಂದೂ ಕಾಸು ಅಲ್ಲಿ ಕಳಕೊಳ್ಳಲಾರದು |
ಐದು ಬೇಡಿದರೆ ಹತ್ತು ಕೊಡುವರು | ಹಣವನು ತಡಮಾಡದೇ || 75
- ತಾವೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಬಯಕೆ ಬಹಳ | ಬೇರೆಯವರು ಮಾಡಿದ್ದು ಹಿಡಿಸುತಿರಲಿಲ್ಲ |
ಯಾರು ಮಾಡಲೆಂದು ಬಯಸುತಿರಲಿಲ್ಲ | ಆದರೆ ಬೇರೆಯವರ ತೊಂದರೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ || 76
- ಇದೊಂದು ತತ್ವ ಬಾಬಾರದು | ಹಗಲಿರಳು ಅವರಲಿ ಜಾಗೃತವಿದ್ದು |
ಕೇಳುತಿರಲಿಲ್ಲ ಸಹಾಯ ಯಾರದೂ | ಈ ಹಂಡಿಯ ಕೆಲಸ ನಡೆದಾಗ || 77
- ಹಂಡಿಯದೇ ಏನು ಧನಿಯ ಆಕಡೆ | ಕಟ್ಟಿಗೆಯೊಟ್ಟುವ ಕೋಣೆಯ ಗೋಡೆ |
ಬಾಬಾ ರಚಿಸಿದ್ದರು ಸ್ವಹಸ್ತದಿಂದೇ | ಮಾರು ನಾಲ್ಕಾಂಶರಷ್ಟನ್ನು || 78
- ಮಹಾದೂ ಕೆಸರು ಕಲಿಸುವದು | ಬಾಬಾ ಅದನ್ನು ಬಳಿಯುವದು |
ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳನೇರಿಸುವದು | ಗೋಡೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವಾಗ || 79
- ಮತ್ತೆ ಬಾಬಾ ಏನೇನು ಮಾಡುವರು | ಮಶೀದಿಯನ್ನು ತಾವೇ ಸಾರಿಸುವರು |
ಕೈಯಿಂದಲೇ ಕಫನಿ ಲಂಗೋಟಿಗಳ ಹೊಲಿಯುವರು | ಯಾರ ದಾರಿಯನ್ನೂ ಕಾಯದೆ || 80
- ಹಂಡಿಯೊಳಗಿಂದ ಮೇಲಿನವರೆಗೆ | ಭಯಂಕರ ಉಗಿಯಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ್ಗೆ |
ಕಫನಿಯ ತೋಳುಗಳ ಸರಿಸಿ ಮೇಲೆ | ಕೈಹಾಕಿ ಅನ್ನವ ತಿರುವುತ್ತಿದ್ದರು || 81
- ತಪ್ಪಲೆಯಲಿ ಅನ್ನ ಕುದಿಯುವದ ನೋಡಿ | ಅದನು ಕೈಯ್ಯಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಕಾಲದಿ |
ಅಗಾಧ ಲೀಲೆಯ ತೋರುವರು ಮಾಡಿ | ಇಂಥ ಸಮಯದಲಿ ಬಾಬಾ || 82
- ಆ ರಕ್ತ ಮಾಂಸಗಳಿಂದಾದ ಕೈಯಲ್ಲಿ | ಆ ಅನ್ನ ಬೇಯುತ್ತಿರುವ ಕಾದ ತಪ್ಪೇಲಿಯಲ್ಲಿ |
ಆದರೆ ಭಯದ ಚಿನ್ನೆ ಇನಿತಿಲ್ಲ ಮುಖದಲ್ಲಿ | ಅಥವಾ ಸುಟ್ಟ ಗಾಯಗಳೊಂದಾದರೂ || 83
- ಭಕ್ತರನ್ನು ಬಳಲಿಸುವ | ತ್ರಿತಾಪಗಳ ಪರಿಹರಿಸುವ |
ಜ್ವಾಲೆಗೂ ಅಂಥವನನು ನೋಯಿಸುವ | ಸಾಹಸವಾದೀತೇ ಅವನ ಮಹಿತಿ ತಿಳಿದಾಗ || 84
- ನೆನಸಿದ ಬೇಳೆಯನೂ ಹಾಕಿ ಹಾಸುಗಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ | ಆರಿಸುವರು ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದಲೇ |
ಗುಂಡುಕಲ್ಲಿನಿಂದರಿಯುವರು ಅದರ ಮೇಲೆ | ಅದರಿಂದ ಬೇಳೆಯ ವಡೆಗಳ ಮಾಡುವರು || 85
- ಅವುಗಳನ್ನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹಂಡಿಯಲಿ ಹಾಕುವರು | ತಳ ಹತ್ತದಿರಲೆಂದು ಕೈಯಾಡಿಸುವರು |
ಬೆಂದಾಗ ಹಂಡಿಯ ಕೆಳಗಿಳಿಸುವರು | ಪ್ರಸಾದವನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚುವರು || 86
- ಕೇಳಬಹುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಏಕೆಂದು | ಸಾಯಿಬಾಬಾರಂತೂ ಯವನರಿದ್ದು |
ಅಧರ್ಮಾಚರಣೆಯನು ಇಂಥದು | ಹೇಗೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು || 87

- ಈ ಶಂಕೆಗೆ ಒಂದೇ ಉತ್ತರ | ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಗಳ ವಿಚಾರ |
ನಿಜದಲೂ ಇತ್ತು ಸಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರ | ನಿರಂತರ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ || 88
- ಯಾವ ಪದಾರ್ಥವು ಹಂಡಿಯಲಿ ಬೆಂದುದು | ಅದನೆಲ್ಲರೂ ಸೇವಿಸಬೇಕೆಂದು |
ಇಂಥ ದುರಾಗ್ರಹವನು ಎಂದೂ | ಸಾಯಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ || 89
- ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಸಾದದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ | ಸದಿಚ್ಛೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ |
ಬಯಸುವವರ ಇಚ್ಛೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ಬೇಧವಿಲ್ಲದೆ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದರು || 90
- ಅಲ್ಲದೇ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತವರ ಜಾತಿ | ಮಶೀದಿಯಲಿರುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಯವನರೆಂದು ಖ್ಯಾತಿ |
ಆದರೆ ಅವರ ಆಚರಣೆಯ ರೀತಿ | ನೋಡಿದಾಗ ಜಾತಿ ತಿಳಿಯದು || 91
- ಭಕ್ತರವನ ದೇವರೆಂದು ತಿಳಿವರು | ಅವನ ಪದರಜದಲಿ ಹೊರಳಾಡುವರು |
ಅವನ ಜಾತಿಯನೇನು ಕೇಳುವರು | ಧಿಕ್ ಪರಮಾರ್ಥ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಅವರದು || 92
- ಒಳಹೊರಗೆ ತುಂಬಿರುವಾಗ ವಿರಕ್ತಿ | ವಿವೇಕ ವೈರಾಗ್ಯಗಳೇ ಸಂಪತ್ತಿ |
ನೋಡುವದೇನು ಅಂಥವನ ಜಾತಿ | ಧಿಕ್ ಪರಮಾರ್ಥ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಅವರದು || 93
- ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಾತೀತ ಸ್ಥಿತಿ | ಯಾರದು ಶುದ್ಧ ಆನಂದ ವೃತ್ತಿ |
ನೋಡುವದೇನವನಜಾತಿ | ಧಿಕ್ ಪರಮಾರ್ಥ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಅವರದು || 94
- ಬಾಬಾರ ಚರಿತೆ ಹೀಗಿರುವದು | ನಿಜ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ನಾ ಹಾಡುವದು |
ಯಾರಿಗೆ ಕೇಳುವ ಬಯಕೆ ಇರುವದು | ಅವರ ಭಾವಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಸುವದು || 95
- ಈ ಕಥೆಯ ಅನುಸಂಧಾನವಿಂತು | ಮತ್ತೆ ಹಿಂದೆ ಉಳಿದೇ ಹೋಯಿತು |
ಬಾಬಾ ದಾದಾರನ್ನು ಕುರಿತು | ಹೇಳುದುದರತ್ತ ಲಕ್ಷಗೊಡಿರಿ || 96
- ಖಾರಾ ಪುಲಾವ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ | ನೋಡಿದೆಯಾ ಅದು ಹೇಗಾಗಿದೆ |
ಉಪಚಾರಕ್ಕೆ ದಾದಾ ಎಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ | ಅಹಾ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ || 97
- ದಾದಾ ಹಳೆಯ ಭಕ್ತ ಶ್ರೇಷ್ಠ | ಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯಾದಿ ನಿಯಮ ನಿಷ್ಠ |
ನೋಡುವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಶಿಷ್ಟಾಶಿಷ್ಟ | ಅವರಿಗಿದು ಇಷ್ಟವೆನಿಸಲಿಲ್ಲ || 98
- ಕಣ್ಣಿಂದ ಎಂದೂ ನೋಡಿಲ್ಲ | ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆಂದೂ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ |
ಅಂಥದಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವಿಯಲ್ಲ | ಎಂದು ಬಾಬಾ ದಾದಾರ ಕೇಳಿದರು || 99
- ಹಂಡೆಯ ಮೇಲಿನ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದು | ಒಳಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ನೋಡು |
ಎಂದು ತಾವೇ ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದು | ಹಂಡೆಯ ಒಳಗೆ ತುರುಕಿದರು || 100

ಬಳಿಕೆಂದರು ಕೈ ಹೊರತೆಗೆದು | ನೋಡು ತಟ್ಟಿಯಲಿ ಸೌಟಿನಿಂದ ಹಾಕಿಕೊಂಡು |
ಮಡಿಮಡಿಯೆಂಬ ಹುಚ್ಚು ಬಿಡು | ಸುಮ್ಮನೇ ಜಂಭ ಮಾಡಬೇಡ || 101

ಸಂತರು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಬಾಟನೆನ್ನುವದು | ಮೊದಲು ಈ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಅಸಾಧ್ಯವೆನಿಸುವದು |
ನಿಬಿಡವಾಗಿ ಸಂತ ಕೃಪೆ ತುಂಬಿದ್ದು | ಅವರ ಮಾರ್ಗ ಗೊತ್ತವರಿಗೆ || 102

ನಿಜವಾದ ಪ್ರೀತಿ ಉಕ್ಕಿ ಬರಲು | ತಾಯಿಯೇ ಮಗುವಿನ ಗಲ್ಲ ಚಿವುಟುವಳು |
ಮತ್ತೆ ಮಗು ಚೀರಿ ಅಳತೊಡಗಲು | ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡದನು ಸಂತೈಸುವಳು || 103

ಅಭಕ್ಷ್ಯ ಭಕ್ಷಣೆಯಲಿ ಯಾರ ಮನ | ಅಂಥವರ ವಾಸನೆಯ ಮಾಡುವರ ಶಮನ |
ಅದೇ ಮಾಡಿರುವನಾವ ಮನ ದಮನ | ಅವನಿಗೆ ಸಾಯಿ ಅನುಮೋದನೆ ಈಯುವರು || 104

ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆಯ ಮೀಮಾಂಸೆ ಇಂಥದು | ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅತಿರೇಕವಾಗುವದು |
ಮಾಂಸವ ಮುಟ್ಟದಿದ್ದವನೆಂದೂ | ಅಂಥವನ ಮನವೂ ಡಳಮಳಿಸುವದು || 105

ವಸ್ತು ಸ್ಥಿತಿಯ ನೋಡಹೋಗಲು | ಇಂಥ ಭಕ್ತರನಾವ ರೀತಿಯಲೂ |
ಎಂದೂ ಉನ್ಮಾರ್ಗವರ್ತಿಗಳಾಗಲು | ಬಾಬಾ ತಾವು ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ || 106

ಸನ್ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ನೂರಾ ಹತ್ತು | ಅದಕೆ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ |
ಹಂಡಿಯ ಯೋಗ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಬರುತಿತ್ತು | ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೂಡಿ || 107

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಮುಂಬಯಿಯತ್ತ | ದಾಸಗಣೂ ಬಂದರು ಸಂಚರಿಸುತ್ತ |
ಸಾಯಿ ಮಹಾತ್ಮ್ಯದ ಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತ | ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯಗಳ ಸೂರೆಗೊಂಡರು || 108

ಬಾಬಾರ ಮಹತಿ ಆಗಿನಿಂದ | ಅಬಾಲ ವೃದ್ಧರಿಗೂ ತಿಳಿದುದರಿಂದ |
ಆಮೇಲೆ ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದ ಜನದ | ಲೆಕ್ಕವೇ ಇರದಂತಾಯಿತು || 109

ಮುಂದೆ ಪೂಜೆ ಪಂಚೋಪಚಾರಗಳು | ಆರಂಭವಾದವು ಆಹಾರೋಪಹಾರಗಳು |
ನೈವೇದ್ಯದ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರಗಳು | ಮಧ್ಯಾನ್ಹ ಸಾಯಂಕಾಲ ಬಾಬಾರಿಗೆ || 110

ಅನ್ನ ತೊವ್ವೆ ಶಿರಾಪುರಿ | ಚಪಾತಿ, ಚಟ್ಟಿ, ಕೋಸಂಬರಿ |
ಪಾಯಸ ಪಂಚಾಮೃತ ನಾನಾಪರಿ | ಅನ್ನ ಸಾಮಗ್ರಿ ಬೆಳೆಯಿತು || 111

ಯಾತ್ರೆಯ ಅಪರಿಮಿತ ಬರತೊಡಗಿದ್ದು | ಯಾರೆಲ್ಲ ಓಡುವರು ದರ್ಶನಕೆ ಎಂದು |
ಸಾಯಿ ಚರಣದಲಿ ನೈವೇದ್ಯ ಅರ್ಪಿಸುವದು | ಸಹಜದಲೇ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವದು ಕ್ಷುಧಾರ್ತರದು || 112

ಆಗ ತೊಡಗಿದವು ರಾಜೋಪಚಾರ | ತೂಗ ತೊಡಗಿದವು ಭತ್ರ ಚಾಮರ |
ತಾಳ ಮೃದಂಗ ವಾದ್ಯಗಜರ | ಭಕ್ತ ಪರಿವಾರ ಬೆಳೆಯಿತು || 113

ಮಹಿಮೆ ಹಬ್ಬಿತು ಸರ್ವತ್ರ | ಹಾಡತೊಡಗಿದರು ಸುತ್ತಿ ಸೋತ್ರ |
ಮುಂದೆ ಶಿರಡಿಯಾಯಿತು ಕ್ಷೇತ್ರ | ಪರಮ ಪವಿತ್ರವದು ಯಾತ್ರಿಕರಿಗೆ || 114

ಅದರಿಂದ ಹಂಡಿಯ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯಿತು | ನೈವೇದ್ಯ ಸಾಕಷ್ಟು ಬರತೊಡಗಿತು |
ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಘೋರ ಭಿಕ್ಷುಕರು ತೃಪ್ತರಾದರು | ಮತ್ತು ಅನ್ನ ಉಳಿಯಿತು || 115

ಈಗ ಹೇಳುವೆನು ಕಥೆ ಇನ್ನೊಂದು | ಕೇಳಿ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಆನಂದವಾಗುವುದು |
ಆರಾಧ್ಯ ವಸ್ತುವಿನ ಅನಾದರ ಕಂಡು | ಬಾಬಾ ನಿಜಚಿತ್ತದಲಿ ಅಪ್ರಸನ್ನರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು || 116

ಏನಾದರೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡುಕೊಂಡು | ಬಾಬಾರಿಗಿನ್ನುವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂದು |
ಕೆಲವನ್ನುವರು ಮುಸಲ್ಮಾನನೆಂದು | ಅವನು ಜಾತಿವಿಹೀನನಾಗಿರಲು || 117

ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅವನ ಊರು ಸ್ಥಾನ | ಯಾವ ಜಾತಿಯಲಿ ಯಾವಾಗ ಜನನ |
ಯಾರವನ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಎಂಬುದರದಿಲ್ಲ ಜ್ಞಾನ | ಮುಸಲ್ಮಾನ ಅಥವಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂಬುದು || 118

ಅವನು ಮುಸಲ್ಮಾನನಿದ್ದಲ್ಲಿ | ಅಗ್ನಿಯಾರಾಧನೆಯೇಕೆ ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಿ |
ಇರುತ್ತಿತ್ತೇ ತುಲಸಿ ವೃಂದಾವನವಲ್ಲಿ | ಘಂಟಾನಾದವ ಸಹಿಸುತ್ತಿದ್ದನೇ || 119

ಮಾಡಗೊಡುತ್ತಿದ್ದನೇ ಶಂಖನಾದವನ | ನಡೆಯಬಹುದಾಗಿತ್ತೇ ಕಥಾ ಕೀರ್ತನ |
ಟಾಳ ಘೋಳ ಮೃದಂಗವಾದನ | ಹರಿನಾಮಗರ್ಜನೆ ಮಶೀದಿಯಲಿ || 120

ಇರುತ್ತಿದ್ದರಾತ ಮುಸಲ್ಮಾನನು | ಮಶೀದಿಯಲಿ ಕುಳಿತು ತಾನು |
ಮಾಡಿಸಿಕೊಳುತ್ತಿದ್ದನೇ ಗಂಧ ಚರ್ಚನವನು | ಸಹಭೋಜನವನಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೇ || 121

ಅವನಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮುಸಲ್ಮಾನನು | ಚುಚ್ಚಿರುತ್ತಿದ್ದರೇ ಕಿವಿಗಳನು |
ವ್ಯಯಿಸಿ ತನ್ನ ಹಣವನ್ನು | ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನೇ || 122

ಸ್ನಾನ ಮುಗಿದ ನಂತರ | ಉಡುತ್ತಿದ್ದನೇ ಮಹಾಪೀತಾಂಬರ |
ಮತ್ತೆ ಆರಾಧ್ಯದೇವತೆಯ ಅನಾದರ | ಮಾಡಿದರೆಷ್ಟು ಹಿಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ || 123

ಬೋಧಕ ಕಥೆಯೊಂದು ಈ ಅರ್ಥದ್ದು | ಬರೆಯುತ್ತ ಬರೆಯುತ್ತ ನೆನಪಾಗಿದ್ದು |
ವಿನೀತನಾಗಿ ಇದ ಸಾದರ ಪಡೆಸುತ್ತಿದ್ದು | ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿರಿದನು || 124

ನೋಡಿ, ಒಮ್ಮೆ ಹೀಗೆ ನಡೆಯಿತು | ಬಾಬಾ ಲೇಂಡಿಯಿಂದ ತಿರುಗಿ ಬಂದಾಯಿತು |
ಮಶೀದಿಯಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತು | ಆ ಭಕ್ತರು ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದರು || 125

ಅವರಲ್ಲಿ ಬಾಬಾ ಬಲು ಪ್ರೀತಿಯವನಾದ | ಭಕ್ತವರ ಚಾಂದೋರಕರನೂ ಇದ್ದ |
ಬಂದಿದ್ದ ದರ್ಶನದ ಕ್ಷುಧೆಯಿಂದ | ಬಿನೀವಾಲೆಯವರ ಸಂಗಡ || 126

- ಸಾಯಿನಾಥರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು | ಎದುರಿಗೆ ಕುಳಿತರಿಬ್ಬರೂ |
ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಬಾಬಾ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದರು | ಸಹಜ ಕುಶಲವಾರ್ತೆ ನಡೆದಾಗ || 127
- ಎಂದರು, ನಾನಾ ನಿನ್ನಿಂದ ಏನಿದು | ಸರಿಯೇ ಹೇಗೆ ವಿಸ್ಮರಣವಾಗುವದು |
ಇದನ್ನೇ ಏನು ನೀ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದು | ನನ್ನ ಸಂಗದಲಿ ದಿನಕಳೆದು || 128
- ನೀನಿಷ್ಟು ದಿನ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲಿದ್ದು | ಕೊನೆಗೆ ಇದೇ ನೀನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದು |
ಹೇಗೆ ಮತಿ ಭ್ರಮಿಸಿತು ನಿನ್ನದು | ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೇಳು ನನಗೆ || 129
- ಕೇಳಿದನು ನಾನಾ ಆಗಿ ಅಧೋವದನ | ವಿಚಾರ ಮಾಡತೊಡಗಿದ ಕೋಪದ ಕಾರಣ |
ಬರಲೊಲ್ಲದು ಏನೊಂದೂ ಸ್ಮರಣ | ಮನ ಉದ್ವಿಗ್ನವಾಯಿತು || 130
- ಏನು ತಪ್ಪಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯದು | ಕೋಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೂ ಸಿಗದು |
ಆದರೆ ಕಾರಣವೇನೂ ಇರದಿದ್ದು | ಬಾಬಾ ಯಾರನ್ನೂ ನೋಯಿಸಲಾರರು || 131
- ಅದಕೆ ಬಾಬಾರ ಕಾಲು ಹಿಡಿದ | ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ವಿನಂತಿಸಿದ |
ಕೊನೆಗೆ ನಾನಾ ಶರಗೊಡ್ಡಿದ | ಕೇಳಿದ ಕೋಪ ಏಕೆಂದು || 132
- “ವರ್ಷಾನುವರ್ಷ ನನ್ನ ಜೊತೆಗಿದ್ದು | ನಿನಗೇಕೆ ಗತಿ ಇಂಥದು |
ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೇನಾದುದು” | ಬಾಬಾ ನಾನಾರ ಕೇಳಿದರು || 133
- “ಯಾವಾಗ ಬಂದಿರಿ ಕೋಪರಗಾವದಲ್ಲಿ | ಘಟನೆ ಏನು ನಡೆಯಿತು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ |
ಮಾರ್ಗ ಮಧ್ಯದಲಿ ಇಳಿದಿದ್ದಿರಲ್ಲಿ | ಅಥವಾ ಟಾಂಗಾ ಸೀದಾ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿತೇ || 134
- ದಾರಿಯಲ್ಲೇನಾದರೂ ವಿಚಿತ್ರ ನಡೆದದ್ದು | ಸಾಧ್ಯಂತವಾಗೆಲ್ಲ ಕೇಳಬೇಕೆನಿಸುವದು |
ಹೇಳಯ್ಯಾ ಎಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯಿತೆಂದು | ಸಣ್ಣದು ದೊಡ್ಡದು ಏನೇ ಇರಲಿ” || 135
- ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾನಾ ತಿಳಿದರು | ಕೂಡಲೇ ಮುಖ ಚಿಕ್ಕದು ಮಾಡಿದರು |
ಹೇಳಲು ಮನದಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೆಯಾದರೂ | ಕೊನೆಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು || 136
- ಮುಚ್ಚುಮರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯದು | ಅದಕೆ ಮನದ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು |
ಬಳಿಕ ಸಾಧ್ಯಂತವಾಗಿ ನಡೆದದ್ದು | ನಾನಾ ಬಾಬಾರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು || 137
- ಬಾಬಾರ ಹತ್ತಿರ ಅಸತ್ಯ ನಡೆಯದು | ಅಸತ್ಯದಿಂದ ಬಾಬಾರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗದು |
ಅಸತ್ಯದಿಂದ ಅಧೋಗತಿಗೆ ಹೋಗುವದು | ಕೊನೆಗೆ ದುರ್ಗತಿಯೇ ಅಸತ್ಯದಿಂದ || 138
- ಗುರುವಂಚನೆ ಮಹಾದುಷ್ಕೃತಿ ಇದ್ದು | ಆ ಪಾಪಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಕೃತಿ ಇರದು |
ನಾನಾ ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು | ಬಾಬಾರಿಗೆಲ್ಲವನು ನಿವೇದಿಸಿದರು || 139

- ಎಂದರು ಮೊದಲು ಟಾಂಗೆಯ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು | ಸೀದಾ ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗುವದೆಂದು |
ಗೋದಾತಟದ ದತ್ತ ದರ್ಶನ ತಪ್ಪಿದ್ದು | ಬಿನೀವಾಲೆಯವರಿಗೆ ಅದರಿಂದ || 140
- ಬಿನೀವಾಲೆ ದತ್ತಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದು | ದಾರಿಯಲಿ ದತ್ತ ಮಂದಿರವ ಕಂಡು |
ಮನಕೆನಿಸಿತು ಇಳಿಯಬೇಕೆಂದು | ದತ್ತ ದರ್ಶನ ಮಾಡಲು || 141
- ಆದರೆ ನಾನು ಅವಸರದಲ್ಲಿದ್ದೆ | ಅದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ತಡೆದೆ |
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ದರ್ಶನವೆಂದೇ | ಶಿರಡಿಯಿಂದ ತಿರುಗಿ ಹೋಗುವಾಗ || 142
- ಈ ರೀತಿ ಅವಸರಪಟ್ಟು | ಶಿರಡಿಗೆ ಬರಲು ಹೊತ್ತಾದೀತು |
ಎಂದುಕೊಂಡು ಅನುಮಾನ ಪಟ್ಟು | ದತ್ತದರ್ಶನವ ತಪ್ಪಿಸಿದೆ || 143
- ಮುಂದೆ ಗೋದಾಸ್ನಾನ ಮಾಡುವಾಗ್ಯೆ | ದೊಡ್ಡ ಮುಳ್ಳು ನಟ್ಟಿತು ಕಾಲಿಗೆ |
ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು ದಾರಿಯಲಿ ನಡೆವಾಗ್ಯೆ | ಪ್ರಯತ್ನಬಟ್ಟದನು ಕಿತ್ತು ತೆಗೆದೆ || 144
- ಆಗ ಬಾಬಾ ಸೂಚಿಸಿದ್ದು | "ಸರಿಯಲ್ಲ ಅವಸರ ಇಂಥದು |
ಬರಿ ಮುಳ್ಳು ಮುರಿದೇ ನೀ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದು | ದರ್ಶನದ ಅನಾದರ ಮಾಡಿದಾಗ || 145
- ಪೂಜ್ಯ ದೈವತ್ವವು ದತ್ತನಂಥದು | ಬರುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದು |
ದರ್ಶನ ಪಡೆಯದಿರುವದು ದುರ್ಭಾಗ್ಯ ದೊಡ್ಡದು | ಅಂಥವಗೆ ನಾನೆಂತು ಒಲಿದೇನು" || 146
- ಇನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹಂಡಿಯ ವಾರ್ತೆ | ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಯಿಯ ಜೊತೆ |
ಅಪರಾಹ್ನ ಭೋಜನದೊಂಥ ಪಾವನತೆ | ಸಾಯಿಯ ಭಕ್ತ ಪ್ರೇಮಳತೆ || 147
- ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಪೂಜೆ ಮುಗಿದು | ಬಳಿಕ ದಿನಾಲೂ ಬಾಬಾರ ಆರತಿಯಾಗುವದು |
ಆಮೇಲೆ ಭಕ್ತ ಜನ ತಿರುಗಿ ಹೋಗುವದು | ಆಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉದಿ ಕೊಡುವರು || 148
- ಮಶೀದಿಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ | ಬಾಬಾ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವರಲ್ಲಿ |
ಭಕ್ತ ಜನ ನಿಲ್ಲುವರು ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ | ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಚರಣವಂದಿಸುವರು || 149
- ವಂದಿಸಿ ಅವರ ಚರಣಗಳಿಗೆ | ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತವರಿಗೆ |
ಆಕಾಲಕ್ಕೆ ಆ ಎಲ್ಲರ ಹಣೆಗೆ | ಸಾಯಿ ಉದಿಯ ಹಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರು || 150
- ಹಿರಿಕಿರಿಯರೆಲ್ಲರೂ ಇನ್ನು | ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಭೋಜನವನು |
ಶಿರಸಾವಂದಿಸಿ ಬಾಬಾರ ಈ ಆಜ್ಞೆಯನು | ಜನ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗುವರು || 151
- ನೋಡಿ ಬಾಬಾ ಅತ್ತ ತಿರುಗಿದರು | ನಿತ್ಯದಂತೆ ತೆರೆ ಎಳೆಯುವರು |
ತಟ್ಟೆ ಲೋಟಗಳ ಸದ್ದಿನ ಮಧ್ಯೆ ಅವರು | ಪ್ರಸಾದವ ಬಡಿಸುವರು ಅಂದವಾಗಿ || 152

ಸಾಯಿ ಕರಸ್ಪರ್ಶವಾದಂಥ | ಪವಿತ್ರ ನೈವೇದ್ಯವ ಪಡೆಯಲೆನುತ |
ಅದಕಾಗಿ ಮಾರ್ಗಪ್ರತಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತ | ಹಲವರು ಅಂಗಳದಲಿ ಕುಳಿತಿರುವರು ||153

ಇತ್ತ ನಿಂಬ ವೃಕ್ಷದ ಹತ್ತಿರದೊಳು | ಬಾಬಾ ಅದರತ್ತ ಬೆನ್ನು ಮಾಡಿ ಕುಳಿತಿರಲು |
ಎಡಬಲದಲಿ ಊಟದ ಸಾಲು | ಅತ್ಯಾನಂದವೆಲ್ಲರಿಗೆ || 154

ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನೈವೇದ್ಯವನು ಎಲ್ಲರೂ ಬಾಬಾರ ಮುಂದೆ ಇಡುವರು |
ಒಂದು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲವನು ಅವರು | ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ಎಲ್ಲವನೂ ಬೆರೆಸುವರು || 155

ಬಾಬಾರ ಕೈಯ ಆ ಊಟ | ಪಡೆಯಲು ಬೇಕು ಭಾಗ್ಯ ಅಮಿತ |
ಅದರಿಂದ ಉಣುವವನು ಸಬಾಹ್ಯದಿ ಪುನೀತ | ಸಫಲ ಜೀವಿತ ಅವರದು || 156

ವಡೆ ಅಪೂಪ ಸಜ್ಜಿಗೆಯ ಹೋಳಿಗೆ | ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸೀಕರಣೆ ಫೇಣಿ ಫಾರಿಗೆ |
ಬಗೆಬಗೆಯ ತರಕಾರಿ ಪಾಯಸ ಮೊದಲಾಗಿ | ಎಲ್ಲವನು ಬಾಬಾ ಒಂದುಗೂಡಿಸುವರು ||157

ಆ ಎಲ್ಲ ಅನ್ನವನು ಈ ರೀತಿಯಿಂದ | ಬಾಬಾ ಈಶ್ವರಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ |
ಬಳಿಕ ಶಾಮಾ ನಾನಾ ಇವರಿಂದ | ತಟ್ಟೆ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ ಬಡಿಸುತಿದ್ದರು || 158

ಬಳಿಕ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನೇ ಕರೆದು | ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು |
ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿ ಉಣಿಸುತಿದ್ದು | ಪರಮಾನಂದ ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಿ || 159

ಕಮ್ಮಗಿನ ತುಪ್ಪದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು | ಹೋಳಿಗೆ ತೊವ್ವೆಗಳೆಲ್ಲ ಕಲಿಸಿದ್ದು |
ಹೀಗೆ ರುಚಿಕರವಾಗಿ ಮಿಶ್ರಿತವಾದದ್ದು | ಬಾಬಾ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಡಿಸುವರು || 160

ಇಂಥ ಬುತ್ತಿಯನ್ನಣಲು | ರುಚಿಯದು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಕ್ಕಿಂತಲೂ |
ಉಂಡವನು ಚೀಪುವನು ಬೆರಳು | ಆಗವನಿಗೆ ಅಖಂಡ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ || 161

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮಂಡಿಗೆ ಹೂರಣ ಹೋಳಿಗೆ | ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಚಿರೋಟಿ ಅದ್ದಿದ್ದು ಸಕ್ಕರೆಯೊಳಗೆ |
ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಖೀರು ಗ್ಯೋರಿಗೆ | ಅತಿ ರುಚಿಕರವಾದದ್ದು || 162

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬೆಳ್ಳಗಿನ ಅನ್ನ ಅಂಬೇಮೊಹರ | ಅದರ ಮೇಲೆ ತೊವ್ವೆ ಸುಂದರ |
ಬೆಣ್ಣೆ ಕಾಸಿದ ತುಪ್ಪ ರುಚಿಕರ | ಸುತ್ತೆಲ್ಲ ಶಾಖಾ ಪರಿಕರ || 163

ಉಪ್ಪಿನ ಕಾಯಿ ಹಪ್ಪಳ ಸಂಡಿಗೆ | ಬುರಬುರಿ ಕಾಯಿರಸ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ |
ಹಾಲು ಮೊಸರು ತುಪ್ಪ ಮಜ್ಜಿಗೆ | ಸಕ್ಕರೆ ಕೂಡಿದ ಪಂಚಾಮೃತ ಹೀಗೆ || 164

ಅಲ್ಲಿ ಸಾಯಿನಾಥನೇ ಭೋಕ್ತನು | ಎಷ್ಟು ಬಣ್ಣಿಸಬೇಕು ಆ ಅನ್ನದ ಮಹಿಮೆಯನು |
ಭಕ್ತರು ಆಕಂಠ ಉಣ್ಣುವರದನು | ತೃಪ್ತಿಯ ತೇಗು ಬರುವವರೆಗೆ || 165

ತುತ್ತು ತುತ್ತಿಗೂ ಸಮಾಧಾನ | ತುಷ್ಟಿ ಪುಷ್ಟಿ ಕ್ಷುದಾನಾಶನ |
ಇಂಥ ಆ ರುಚಿಕರ ಮಧುರ ಅನ್ನ | ಪರಮ ಪಾವನ ಪ್ರೇಮಮಯ || 166

ತುತ್ತು ತುತ್ತಿಗೂ ಎಲ್ಲ ಹೆಸರು | ಆ ದಿವ್ಯಾನ್ನದಿಂದ ಆಹುತಿ ಕೊಡುವರು |
ಪಾತ್ರೆಯನಿತೂ ಬರಿದಾಗದಾದರೂ | ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ || 167

ಯಾವ ಪಕ್ಷಾನ್ನದಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಯಾರಿಗೆ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬಡಿಸುವರು ಅದನವರಿಗೆ |
ಸೀಕರಣೆಯೇ ಇಷ್ಟವಿದ್ದವರಿಗೆ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದದನೇ ಬಡಿಸುವರು || 168

ಆ ಅನ್ನವನು ಬಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ | ನಾನಾ ಸಾಹೇಬ ನಿರ್ಮೋಣಕರರಿಗೆ |
ಇಲ್ಲವೇ ಮಾಧವರಾವ ದೇಶಪಾಂಡೆಗೆ | ಬಾಬಾ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಪ್ರತಿದಿನ || 169

ಅವರದೂ ಇದು ನಿತ್ಯದ ನೇಮ | ಅದಕಾಗಿ ಪಡುವರು ಪರಿಶ್ರಮ |
ನೈವೇದ್ಯ ಬಡಿಸುವದೇ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ | ಪರಮಪ್ರೇಮ ಸಮನ್ವಿತರಾಗಿ || 170

ಅನ್ನ ಮಾಡುವರು ವಾಸನೆ ಅಕ್ಕಿಯೊಳಗೆ | ಅಂದವಾಗಿರುವದದು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಗ್ಗಿನ ಹಾಗೆ |
ಅರಿಸಿಣ ಬಣ್ಣದ ತೊವ್ವೆ ಅದರ ಮೇಲೆ | ಘಮ ಘಮಿಸುವ ತುಪ್ಪ ಒಂದೊಂದು ಸೌಟು || 171

ಬಡಿಸಿದಾಗ ಹರಡುವದು ಸುಗಂಧ | ರುಚಿಯಾದ ಊಟ ಚೆಟ್ಟಿ ಕೋಸಂಬ್ರಿಗಳಿಂದ |
ಇಲ್ಲಿದರಲ್ಲಿ ಅಪಕ್ವ ಅರುಚಿಕರ ಎಂಬುದಿಲ್ಲ | ಯಥೇಷ್ಟ ಉಣ್ಣುವರೆಲ್ಲರೂ || 172

ಆ ಸ್ವಾನಂದ ತಟ್ಟಿಯ ಸೇವಿಗೆ | ಸಪ್ರೇಮ ಭಕ್ತಿಯ ಸಂಡಿಗೆ |
ಶಾಂತಿ ಸುಖ ಸ್ವಾನುಭವಿಯಲ್ಲದೆ ಹೇಗೆ | ಯಾರು ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂದಾರು || 173

'ಹರಿರನ್ನಂ ಹರಿಭೋಕ್ತೆ' | ಹರಿಯೇ ರಸವನು ಸವಿಯುವಾತ |
ಧನ್ಯನಲ್ಲಿಯ ಅನ್ನ ಬಡಿಸುವಾತ | ಧನ್ಯ ಸೇವಿಸುವಾತ, ದಾತನೂ || 174

ಈ ಎಲ್ಲ ಮಧುರತೆಗೆ ಮೂಲ | ನಿಷ್ಕೆಯೊಂದೇ ಗುರುಪದದಿ ಪ್ರಬಲ |
ಸಕ್ಕರೆ ಬೆಲ್ಲಗಳೇ ಸಿಹಿಯಲ್ಲ | ಸಮೂಲ ಸವಿಯದು ಶ್ರೀ ಶ್ರದ್ಧೆ || 175

ನಿತ್ಯ ಶ್ರೀನಿತ್ಯ ಮಂಗಳ ಹೀಗೆ | ಅನ್ನ ಪಾಯಸ ಸಜ್ಜಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ |
ಕಲಿಸಿದ್ದನು ತಿನ್ನುವಾಗ ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ | ಒಂದಿಷ್ಟೂ ನಡೆಯಲಾರದಲ್ಲಿ || 176

ಪರಿಪರಿಯ ಪಾಕ ನಿಷ್ಪತ್ತಿ | ಉಂಡು ಆಗಲುಉದರ ಪೂರ್ತಿ |
ದಧ್ಯೋದನವಿಲ್ಲದಾಗದು ತೃಪ್ತಿ | ಕೊನೆಗೆ ಮಜ್ಜಿಗೆಯನ್ನಾದರೂ ಕೇಳುವರು || 177

ಒಮ್ಮೆ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಜ್ಜಿಗೆಯೊಂದು ಲೋಟ | ಗುರುರಾಯ ಸ್ವಹಸ್ತದಿಂದ ತುಂಬುತ |
ಕುಡಿಯಲು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ | ನಾನದನು ತುಟಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದಾಗ || 178

ಶುಭ್ರ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಮಜ್ಜೆಗೆ | ಸುಖಿ ಸಂತೋಷವಾಯಿತದನು ಕಂಡಾಗ್ಯೆ |
ಲೋಟವ ಹಚ್ಚಲು ತುಟಿಗೆ | ಸ್ವಾನಂದ ಪುಷ್ಟಿಯ ಪಡೆದನು || 179

ಮೊದಲೇ ಪಕ್ವಾನ್ನದಿಂದ ತುಂಬಿದೆ ಹೊಟ್ಟೆ | ಅಂಥದರಲಿ ಇದು ಒಳಗೆ ಇಳಿದೀತೇ |
ಇಂಥ ವಿಚಿತ್ರ ಆಶಂಕೆ ಮನದಲಿ ಮೂಡಿತೇ | ಆದರೆ ಸವಿದಾಗ ಬಲು ರುಚಿಯಾಗಿತ್ತು || 180

ನೋಡಿ ನಾನು ಸಂಕೋಚ ಪಡುತ್ತಿದ್ದುದು | ಬಾಬಾ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅಂದದ್ದು |
“ಅದಷ್ಟನ್ನೂ ಕುಡಿದು ಬಿಡು” | ಇಂಥ ಯೋಗ ಮತ್ತೆ ಬರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ || 181

ಮುಂದೆ ಪ್ರಚೀತಿಯೇ ಬಂದಿತು ಹಾಗೆ | ಮುಂದೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ತುಂಬುವುದರೊಳಗೆ |
ಬಾಬಾ ಅವತಾರ ಮುಗಿಸಿದರು ಅಲ್ಲಿಗೆ | ನಿಜದಲೂ ನಿರ್ವಾಣ ಪಡೆದರು || 182

ಈಗ ಮಜ್ಜೆಗೆಯ ತೃಷೆಯನ್ನು | ಹಿಂಗಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ಬೇರೇನೂ |
ಮಾಡದೇ ಸಾಯಿ ಕಥಾಮೃತ ಪಾನವನು | ಅದೊಂದೇ ಅವಲಂಬನ ನಮಗೆ || 183

ಹೇಮಾಡ ಸಾಯಿನಾಥನಿಗೆ ಶರಣ | ಸಾಯಿಯೇ ಮುಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಸ್ಮರಣ |
ಅದೇ ಆದೀತು ಕಥಾ ನಿವೇದನ | ಶ್ರೋತೃಗಳು ಅವಧಾನವೀಯಬೇಕು || 184

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ | ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ |
ಶ್ರೀಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ | ಹಂಡೀವರ್ಣನಂ ನಾಮ ಅಷ್ಟತ್ರಿಂಶತ್ತಮೋಧ್ಯಾಯಃ
ಸಂಪೂರ್ಣಃ ||

|| ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿ ನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

|| ಶುಭಂ ಭವತು ||